

En Marcel, un home polifacètic

En Marcel Galobart ens ha deixat. A l'hora de dir-li adéu, recordo molts moments en els que hem coincidit i compartit diferents activitats.

Penso que ha sigut un home d'idees clares, sabia el que volia i era fidel als seus principis.

És difícil definir-lo en poques paraules, però els trets fonamentals han sigut: esglèsia, família, docència, cultura, poble, país, amics, treball,...

variats: des de reflexions sobre temes morals i religiosos, relacions de parella o sexualitat, fins a temes culturals molt diversos que podien tractar d'oficis i treballs concrets o explicacions de com funcionaven els motors de gasolina o diesel o de mitjans de comunicació. Unes vegades era ell el que ens donava les explicacions i en altres buscava persones expertes o especialitzades en temes concrets perquè ens donessin les xerrades oportunes.



Premi Xammar a la Cultura. Granollers, 2003.

El professor: Va ser el moment d'estudiar batxillerat i el Marcel va ser el meu professor de Llengua i Literatura a l'Institut de Granollers, a més de professor va ser sempre l'amic, que em donava consells i fins i tot classes particulars de forma desinteressada.

Era un estudiós, amant de la lectura i del coneixement. Per ell, la formació personal i col·lectiva era un dels grans valors de la societat.

A les classes es notava la seva gran personalitat, que imprimia ordre i respecte, no feien falta càstigs ni paraules pujades de to per mantenir l'ordre.

El Casal Parroquial i el teatre: Molts de nosaltres varem seguir el camí marcat per un grup important de persones adultes, entre les que hi havia l'Enric Duran, l'Elies Valls, l'Anton Vinyeta, el Josep Ciurans i el Marcel. Van fer del Casal Parroquial un centre cultural de primer ordre a Santa Eulàlia. Els nois i les noies ens trobàvem en aquest local propietat de la parròquia per jugar, cantar, ballar sardanes i passar les tardes dels dies festius i sobretot, per assajar i fer obres de teatre o altres espectacles. Durant la Festa Major, organitzàvem festivals infantils, jocs i altres activitats per als infants del nostre poble de forma totalment desinteressada. No cal dir que tot això ajudava a formar-nos a nosaltres com a persones i ens ajudava a fer poble.

Durant aquests anys es van fer les Trobades Comarcals de Joventut que reunien centenars de joves de tots els pobles del Vallès a Granollers i de les que en Marcel era un dels principals organitzadors.

Ajuntaments democràtics: Primeres eleccions de la democràcia i posada en funcionament de l'ajuntament. Encara que formàvem part de llistes diferents, varem repartir-nos les diferents regidories entre tots els regidors elegits, segons la preparació i experiència que cada un de nosaltres tenia. L'única preocupació que teníem tots els regidors, fossin d'un o altre partit, era treballar pel poble. No cal dir que

La nostra societat ha canviat molt i avui les coses que van passar fa seixanta o setanta anys, és a dir durant la infància i joventut d'en Marcel, costen una mica d'imaginar per els que s'han incorporat més tard a la vida del nostre poble i no les han viscut directament.

Des de sempre va ser un jove inquiet. Ho demostra que va ser el primer que vivint a Santa Eulàlia va començar el batxillerat i va acabar estudis superiors. Aquest no és un fet casual.

És complicat resumir en poc espai un personatge com en Marcel. Per tant intentaré donar unes pinzellades a uns fets que a mi personalment m'han ajudat i que recordo gratament de la seva companyia.

Els Cercles d'Estudis: Érem un grup d'adolescents que ens reuníem al Casal Parroquial i que, ell com a persona adulta i preparada, coordinava i dirigia per parlar de temes concrets. Els temes els suggeria ell personalment o nosaltres els proposàvem i eren d'allò més